

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

जातीय छुवाछुत सामाजिक
रूपमा निन्दनीय कानुनी रूपमा
दण्डनीय कार्य हो।

नेपाल सरकार
सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय
सूचना विभाग

वर्ष १३, अंक १२, पृष्ठ- ६ ने.सं. ११३६ तहस्ता गा. चतुर्थी, वि. सं. २०७३ असार १० गते शुक्रबार JUNE 2016 मूल्य रु. ५।-

“काबुलमा नेपाली मारिनुमा आजसम्मका सबै सरकार दोषी”

काठमाडौँ । मंगलबार विनियोजन विधेयक २०७३ को वाणिज्य, विज्ञान, जनसंख्या, संस्कृति, सिंचाइ, सामान्य प्रशासन, पशुपक्षी मन्त्रालयका शीर्षकहरूमाथि संसदको छलफलमा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष एवं सांसद नारायणमान बिजुक्छे (रोहित) ले भाग लिनुभएको थियो।

अध्यक्ष बिजुक्छेले काबुलमा १२ नेपाली मारिनुमा युवा श्रम शक्तिलाई ‘श्रम दास’ को रूपमा विदेशी बहुराष्ट्रिय कम्पनीहरूको हातमा बेच्ने सबै सरकारहरू दोषी भएको धारणा राख्नुभयो। उहाँले बढ्दो जनसंख्याअनुसार सरकार आफैले देशमै रोजगार दिने बन्दोबस्तको खाका सरकारमा जानुभन्दा पहिले नै तयारी नगरेकोमा आलोचना गर्नुभयो।

सिंचाइ र वाणिज्य

मन्त्रालयबारे बोल्दै अध्यक्ष रोहितले कृषिको निम्ति सिंचाइमा ध्यान नदिने सरकारहरूकै कारण देशको कृषि वाणिज्य-व्यवसाय न्हास भएको हो भन्नुभयो।

उहाँले विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयको बजेट अत्यन्तै कम भएको टिप्पणी गर्नुभयो। अध्यक्ष रोहितले सामान्य प्रशासन

मन्त्रालयबारे भन्नुभयो, ‘हाम्रा कर्मचारीहरूलाई देशभक्तिको भावनाबाट प्रेरित गर्नु आवश्यक छ।’ उहाँले पशुपक्षी मन्त्रालयले विदेशीहरूबाट हुने कीटाणु युद्धबाट कुखुरापालन र पशुपालनलाई जोगाउनु आवश्यक भएको विचार राख्नुभयो।

पार्टीका अर्का सांसद

प्रेम सुवालले नेपालको ८३ हजार जलविद्युत क्षमता भए पनि आजसम्मका सरकारहरूले जलविद्युत उत्पादन पर्याप्त गर्न नसकेको हुँदा पूर्व र पश्चिमको तराईका जिल्लाहरूमा भारतबाट विद्युत आयात गर्नुपर्ने अवस्था भएको उल्लेख गर्दै जलविद्युत उत्पादन नगर्ने आजसम्मका सरकारहरूको छानबिन गर्न संसदीय समिति गठन गर्नुपर्ने विचार राख्नुभयो।

संसदको विशेष समयमा विचार राख्दै सांसद प्रेम सुवालले कृषिप्रधान देशमा ३३ प्रतिशत तरकारी भारतबाट आयात गर्नुपर्ने समाचार प्रकाशित भएबाट सरकारहरू जनताप्रति जिम्मेवार नभएको पुष्टि हुने उल्लेख गर्नुभयो।

उ ह ा ं ल

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

कीर्तिपुरका सांस्कृतिक गुरुहरू सम्मानित

कीर्तिपुर । कीर्तिपुर नगरपालिकाले पहिलो पटक कीर्तिपुर क्षेत्रका दाफा, नायखि र काहा गुरुहरूलाई सम्मान गरेको छ।

असार ४ गते कृष्ण क्याटरिङ हलमा भएको सम्मानित कार्यक्रममा काठमाडौँ क्षेत्र नं. १० का सांसद राजेन्द्र कुमार केसीले पानसमा दीप प्रज्ज्वलन गरी उद्घाटन गर्नुभएको थियो।

वहाँले दाफा गुरु चक्रमान डंगोललाई सम्मानपत्र

र दोसल्ला ओढाई सम्मान गर्नुभएको थियो। त्यसक्रममा वहाँले, ‘कीर्तिपुर नगर सांस्कृतिक शहर हो। सांस्कृतिक शहरको जर्गेना सांस्कृतिक गुरुहरूले गरिरहनु भएको छ। निरन्तर संरक्षण र प्रवर्द्धन हुनु जरुरी छ’ भन्नुभयो।

कार्यक्रममा कार्यकारी अधिकृत उद्धव प्रसाद रिजालले सांस्कृतिक धनी नगरमा सांस्कृतिक संरक्षण गर्न यो कार्यले मद्दत गर्दछ

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

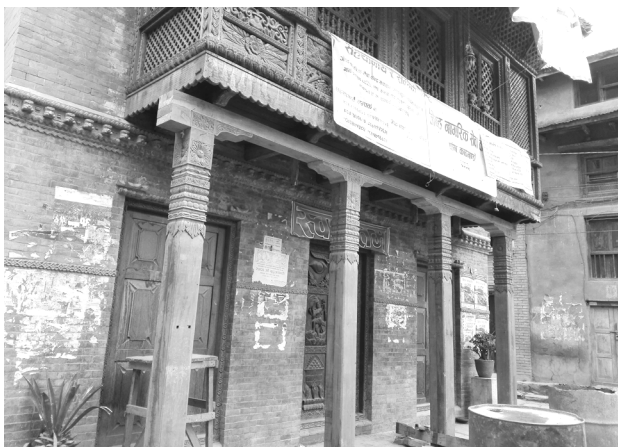
पाँगा नासः घः मर्मत हो कि टेको ?

पाँगा । पाँगावासीहरूको सबैभन्दा महत्वपूर्ण घः हो पाँगा लाछीको नासः घः। केही वर्षअघि यो नासः घः भवन पूर्ण रूपमा भत्काई पुनःनिर्माण गरेको थियो। पुनःनिर्माणपछि तत्कालीन नेकपा माओवादीका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले उद्घाटन गरी न्हूगु ज्येष्ठ नागरिक क्लब स्थापना गरेको थियो। नव निर्मित सो भवन ४ वर्षमै पानी चुहेर छाना खसेर मर्मत

गर्नुपरेको थियो भने पहिलो तल्लाको अग्र भागमा रहेको कलात्मक झ्याल डबलीतिर ढल्केको थियो। अहिले त्यही ढल्केको कलात्मक झ्याललाई बचाउन भवनको दोस्रो पटक मर्मत गर्ने काम सुरु भएको छ।

यही असार ३१ गतेभित्र सम्पन्न गर्नुपर्ने सो भवनको लागि नपाको तर्फबाट ४ लाख ५०

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

कीर्तिपुरको सानः दमकल दान

कीर्तिपुर । नेपाल सरकारले प्रत्येक नगरपालिकामा कम्तिमा एउटा एम्बुलेन्स, एउटा दमकल सुविधा सम्पन्न अस्पताललगायतको मापदण्ड राखेको थियो।

त्यसै उद्देश्यले कीर्तिपुर नपालाई विगत २ वर्षअघि केन्द्र सरकारको तर्फबाट ९० प्रतिशत र स्थानीय सरकारले १० प्रतिशत बेहोरी ५० लाखको दमकल खरिद गरेको थियो।

अ त य ा धु नि क सुविधासहित २ वटा मोटरसाइकल रहेको दमकल सोमबार एक विशेष कार्यक्रम राखी काठमाडौँ महानगरपालिकालाई हस्तान्तरण गरेको छ।

कीर्तिपुर नगरपालिकामा प्राकृतिक प्रकोप आगलागी हुँदा कम समयमा कम

क्षति गर्ने उद्देश्यले खरिद गरेको कीर्तिपुर गौरवको साधन थियो दमकल।

कीर्तिपुर नगरपालिकाको सानको रूपमा रहेको दमकल महानगरलाई दान दिन थालेपछि अब कीर्तिपुरमा

आगलागी हुँदा भनेर बुझ्नुपर्ला। प्राकृतिक प्रकोप न त बोलाएर आउँछ न त यो दिनमा आउँछ भन्न सकिन्छ। केही भयो भने अब महानगरको न्यूरोडमा रहेको जुद्ध वारुणयन्त्रदेखि कीर्तिपुरसम्म पुग्न कम्तीमा २०

मिनेट लाग्छ। त्यस अवधिसम्ममा आगोले घर र टोल नै नष्ट भइसक्ने छ। त्यसबेलाको

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

कीर्तिपुर प्रहरी वृतबाट मदिरा बरामद

कीर्तिपुर । महानगरीय प्रहरी वृत कीर्तिपुर शाखाले असार ७ गते ठूलो परिमाणमा मदिरा जन्त्य सामान रक्सी र जाँड बरामद गरेको छ।

समाजलाई असर हुने दूधपोखरी र भत्क्यापाटीमा

पसल थापी बिक्री वितरण गरेको सूचनाको आधारमा छापा मारी सो बरामद गरेको प्रहरी वृतले जनाएको छ।

बरामद गरेका जाँड-रक्सी वृतको परिसरमा ल्याई ढलमा फाली नष्ट गरेको थियो।

खोप सम्बन्धी विवरण संकलन गर्ने बारेको

सूचना

यस कीर्तिपुर नगरपालिकालाई “पूर्ण खोप युक्त नगरपालिका” घोषणा गर्ने क्रममा तपाईंहरूको घर दैलोमा स्वास्थ्य स्वयंसेविकाहरू आइसकेकोमा यदि उहाँहरू आउँदा पनि भेट नभएको र आफ्नो घर परिवारमा २०७३ जेष्ठ २२ गते भित्र १२-२३ महिनासम्मको उमेर पुगेका बालबालिकाहरू छन् र खोप लगाउन बाँकी तथा कार्ड छुटेको भए यही मिति २०७३/३/१४ गतेभित्र आ-आफ्नो नजिकको स्वास्थ्य चौकीमा सम्पर्क गर्नु हुन सम्बन्धित सबैमा यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय

देबढोका, कीर्तिपुर

सम्पर्क नं.: ८-३३१८०५

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत २० गते शहादत अमर सहिद

लन्बहादुर महर्जन वि.सं. २००६ माघ
हिराकाजी महर्जन वि.सं. २०१७ माघ
राजमान माली वि.सं. २०२५ मंसिर
राजेन्द्र महर्जन वि.सं. २०३० चैत

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १३, अंक १२, २०७३ असार १० गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेक्सटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

बाघभैरव नाच निरन्तरता संकटको संकेत

कीर्तिपुर र सिंगो देशको लागि जीवित सांस्कृतिक धरोहर बाघभैरव नाच यस्तै अवस्था रहिरह्यो भने निरन्तरता संकटको संकेतको बादलले ढाकेको छ ।

यस्तै अवस्था भनेको यो सांस्कृतिक नाचको लागि चाहिने आवश्यक आर्थिक स्रोत हो । नाच व्यवस्थापक या माली गुठीले यस वर्षको लागि ९८ लाख खर्च हुने अनुमानित बजेट नेपाल सरकार समक्ष पेश गरेको थियो । तर नेपाल सरकार कौसी टोसाखानाले पहिलो किस्ताको रूपमा २० लाख मात्र उपलब्ध गरेको माली गुठीले जनाएको छ ।

अहिले सम्मको खर्च ५०-६० लाख भन्दा बढी भइसकेको व्यवस्थापकले जनाएको छ ।

१२ वर्ष अधिको सामानको भाउ र अहिले आकाश जमिन फरक भइसक्यो जसको कारण खर्च बढेको व्यवस्थापकले जनाएको छ ।

सांस्कृतिक धरोहरको संरक्षणको प्रमुख जिम्मा सम्बन्धित निकाय हो । माली समाजको गुठीले अहिलेसम्म निरन्तरता दिइरहेको छ । तर अर्थको अभाव र १२ वर्ष नाच विभिन्न स्थानमा अनिवार्य देखाउनु पर्ने बाध्यताले आर्थिक स्रोत नजुट्ने हो भने भोलि धेरै गान्हो हुने भएको छ ।

सांस्कृतिक तान्त्रिक विधिलाई काटकुट नगरी समयानुसार परिमार्जित गरी लग्न सकेमा मितव्ययिता होलान् ।

यदि मिल्दैन भने अर्को १२ वर्षमा अभ्र सांस्कृतिक जगेर्ना गर्न गान्हो हुनेछ । थोपा थोपा मिलेर समुद्र बने जस्तै थोरै थोरै पैसा संकलन गर्न सक्यो भने सजिलो हुनेछ ।

नक्कली डाक्टरलाई ठगीको होइन ज्यान मुद्दा चलाउनुपर्ने

जोराल

एकता नै बल हो । यो यथार्थलाई हामीले केटाकेटीदेखि सुन्दै र पढ्दै आएका छौं, समयको प्रवाहमा धेरै घटनामा त्यसको प्रतिफल देखेका पनि छौं । निरंकुश पञ्चायत व्यवस्थाविरुद्धको जनआन्दोलनमा होस् या प्रतिगमनविरोधी आन्दोलनमा जनताको साथ-सहयोगमा दलहरूको एकीकृत संघर्षले सफलता हासिल गरेको थियो । तर संघर्ष र आन्दोलनमा एक हुने दलहरू सत्तामा जान र सत्तामा पुगेपछि भने आपसमा लाजलाग्ने गरी भगडा गरेको पनि हामीले देख्दै आएका छौं । संघर्ष र आन्दोलनका सहयात्रीलाई यी कुसीमा न्याल चुहाउनेहरूले अवज्ञा र अपमान, न्यूनीकरण र अवमूल्यन गर्न समेत पछि नपरेको घटना पनि नदेखिएको होइन । संघर्ष र आन्दोलन, सहकार्य र एकता देश र जनताको लागि भन्दा कुसी र भागवण्डाको लागि सीमित पारिएको देशको राजनीति विकृत भएको छ, संघर्ष र आन्दोलनको महत्त्व र औचित्यमा न्हास आएको छ । परिणाममा राजनीतिप्रति नै वितृष्णा बढेको छ । यो देशको भविष्यको निम्ति कुनै दृष्टिले पनि शुभ सन्देश र शुभ संकेत होइन ।

बहुदलीय व्यवस्थाको पुनःस्थापनाबाट निर्दलीय व्यवस्थाको अन्त्य भयो र प्रजातन्त्रको पुनःबहाली भयो । प्रतिगमनविरोधी आन्दोलनले राजतन्त्रकै अन्त्य गर्‍यो र देशमा गणतन्त्र स्थापना भयो । तर राजनीतिक दलहरूमा जनताले अपेक्षा गरेजस्तो र आन्दोलनको उद्देश्यलाई साकार पार्नेतर्फको इमानदारी र प्रतिबद्धताको कमी र अभावमा कुनै सुधार भएको अपवादलाई छोडेर कहिल्यै देख्न पाइएन । देश र जनताको हित गर्न समर्पित हुनुपर्नेहरूमा एकताको अभाव निरन्तर साक्षात्कार हुने गरेको छ । यस्तै अन्यायमा परेका पीडितहरूको अपेक्षित र आवश्यक एकता पनि विरलै देख्न पाइन्छ । त्यसको विपरीत देश र जनताको अहित गर्नेहरूमा पटक-पटक संगठित एकता देखिएको छ । शुद्ध सुनको मूल्य लिएर मिसावट सुन बेच्नेहरूलाई कारबाही चलाउँदा

सुन व्यापारीहरूको संगठित विरोध भयो, ट्याक्सी मिटर बिगारेर यानु ठग्नेहरूलाई कारबाही गर्दा ट्याक्सी चालकहरूको संगठित विरोध भयो, ट्राफिक नियम उल्लङ्घन गर्ने सवारी चालकलाई जरिवाना रकम वृद्धि गर्दा पनि संगठित विरोध देखियो, कमसल ग्यास सिलिण्डरको कारण पटक-पटक दुर्घटना र ग्राहकको मृत्यु भएकोले कारबाही थाल्दा पनि ग्यास व्यापारीहरूको संगठित विरोध देखियो । यी केही प्रतिनिधि उदाहरणकै क्रममा अहिले नक्कली चिकित्सक अर्थात् क्वाकहरूलाई अनुसन्धानको क्रममा पक्राउ गर्दा पनि अस्पताल र निजी क्लिनिकसम्म बन्द गरेर संगठित विरोध गरिरहेको देखियो । यसरी नियम-कानूनविपरीत काम गर्ने जनअपराधीहरूको संगठित विरोधले देश र जनता भन्नु पीडित र आक्रान्त हुन थालेको घटनाक्रमले देखाइरहेको छ । देशमा प्रजातन्त्र, 'लोकतन्त्र' र गणतन्त्र आयो, जनता सार्वभौम सत्ता र राजकीय सत्ता सम्पन्न भएको पनि भनियो तर व्यवहारमा कालाबजारी, तस्कर, भ्रष्टाचारीलगायतका असामाजिक तत्त्वहरू भन्ने शक्तिशाली भएको देखिनु के घोर आश्चर्य र विडम्बनाको विषय होइन ? संघर्ष र आन्दोलनको उद्देश्य र जनताको सहभागिता, त्याग र बलिदानको उद्देश्य पक्कै पनि यस्तो परिणामको लागि थिएन । सजायको डरले कोही व्यक्ति अपराधमा संलग्न नहोऊन्, प्रहरी देखेर चोर भागोस् भन्ने नै राज्यको उद्देश्य र जनताको चाहना हो । तर यहाँ भण्डै उल्टो भइरहेको छ । किन यस्तो ?

सर्वसाधारणले प्रहरीको अकर्मण्यतालाई औल्याउनेछन्, कानुनविदहरूले कानुन र अदालतको कमजोरी देखाउलान् तर सचेत नागरिकले 'नीतिको राजा राजनीति' लाई नै दोष दिनेछन् । सत्ता राजनीति गर्ने कथित ठूला राजनीतिक दलका एकपछि अर्को नेताहरूको सम्बन्ध र साठगाँठ आपराधिक समूहका नाइके वा 'डन' हरूसँग रहेको खुलासा धेरै अधि नै भइसकेको छ । ती नेताहरूले 'डन' हरूलाई सञ्चालन गरेको भन्दा कतिपय

अवस्थामा नेताहरू 'डन' को इसारामा चल्ने गरेको समाचार प्रकाशमा आएका छन् । 'डन' हरूलाई पक्राउ गर्दा वा मारिँदा कथित राजनीतिक दलका नेताहरू हाकाहाकी विरोधमा उत्रन्छन् । निरपराध र निर्दोष सर्वसाधारण जनतालाई वर्षौवर्ष दुःख-कष्ट दिने, समाजलाई भयाक्रान्त बनाउने अपराधीको 'मानव अधिकार' को माग गर्ने त्यस्ता दल र नेताहरूकै कारण राजनीतिको अपराधीकरण होइन अपराधको राजनीतिकरण स्थापित भएको छ र संस्थागत भएको चर्चा हुन थालेको छ । यो राजनीतिको महास्खलन र महाविकृति हो । यसरी 'जो अगुवा उही बाटो...' भएपछि अपराधीहरू निरुत्साहितको साटो उत्साहित हुनु स्वाभाविक छ । तब अपराधीहरूको दुस्साहस बढ्यो त के आश्चर्य ? के यसलाई 'प्रजातन्त्र', 'लोकतन्त्र' र 'गणतन्त्र' को उपलब्धि मान्ने ? सत्तामा जाने र बस्ने दलहरूबाट जवाफ अपेक्षित छ ।

अहिले संविधान कार्यान्वयनको गतिविधिको चर्चा शिखरमा छ भने नेपाल प्रहरीको केन्द्रीय अनुसन्धान ब्युरो (सीआइबी) ले नक्कली प्रमाणपत्रधारी चिकित्सकहरूलाई पक्राउ गरेको समाचार पनि आमचर्चाको विषय छ । 'अपरेशन क्वाक' अभियानअन्तर्गत ५३ जना चिकित्सकहरूलाई पक्राउ गरिसकेको बताइएको छ । अनुसन्धान गर्न नियन्त्रणमा लिइएको घटनाले चिकित्सक क्षेत्रमा हल्लिखल्ली मच्चिएको छ, अस्पतालमात्र होइन निजी क्लिनिकसमेत बन्द गरेर विरोधमा उत्रिएका छन् । प्रहरीले विनाप्रमाण 'काम देखाउन' एक प्रकारले जोखिम मोलेको पक्कै होइन । यहाँ चिकित्सा क्षेत्रमा मात्र होइन सबैजसो क्षेत्र र पेशामा नक्कली प्रमाणपत्रधारीहरू छन् र बिगबिगी नै रहेको बताइन्छ । नक्कलीलाई कठघरामा ल्याएर असलीलाई जोगाउनु अति आवश्यक देखिएको छ । यसमा सरकार र सम्बन्धित निकाय आफूलाई सक्षम सावित गर्छ कि लाचार र निकम्मा सर्वत्र चर्चा हुन थालेको छ । तत्कालमा

सबैको एउटै प्रश्न छ- लहरो तान्दा पहरो किन गर्जियो ? नक्कली चिकित्सक अर्थात् क्वाक समातिँदा असली डाक्टर किन तर्सियो ?

स्वास्थ्य क्षेत्र कति संवदेनशील छ भन्ने कुरा कसैलाई बताइरहनु पर्दैन । डाक्टरलाई नयाँ जीवन दिने दाताको रूपमा सम्मान गरिन्छ । साथै पैसाको लागि चिकित्सा पेसाको नैतिकता बेच्ने र मानवोचित विवेकरहित डाक्टरलाई 'प्रमाणपत्रधारी हत्यारा' भनी बदनाम पनि गरिन्छ । नक्कली डाक्टरको कारण असल डाक्टर र डाक्टरी पेसाकै पनि बदनाम बढेको छ । यस्तो अवस्थामा नक्कली डाक्टरहरू पक्राउ पर्नु त चिकित्सा क्षेत्रकै स्वच्छताको निमित्त आवश्यक हो । अयोग्य, अक्षम, स्वार्थी र भ्रष्ट कार्यकर्ताले पार्टी छोडेर जाँदा जसरी एउटा राजनीतिक दल स्वच्छ हुन्छ, बढाउनुपर्नेलाई हावाले उडाएको ठानिन्छ त्यस्तै चिकित्सा क्षेत्रमा नक्कली डाक्टरको पक्राउलाई लिनुपर्ने हो । तर विरोध गर्ने डाक्टरहरूले नक्कली डाक्टरको पक्षमा किन श्रम र समय खर्चेका हुन् ? के यो विरोध मिसावट गर्ने, ट्याक्सी मिटर बिगार्ने ... हरूकै कोटीको ठहरिँदैन ?

नक्कली प्रमाणपत्रको आधारमा डाक्टर बनेका माथि ठगी गरेको आरोपमा मुद्दा चलाइने बताइएको छ । ट्याक्सी मिटर बिगारेर बढी भाडा असुल्नेलाई ठगी मुद्दा चलाउनु ठीकै हो । तर नक्कली डाक्टरको कार्य, प्रकृति र परिणाम त्यस्तो होइन । पैसा ठगिने मात्र होइन ज्यान नै जानसक्छ । गलत उपचारले कसैको ज्यान जानु ठगी होइन हत्या हो । त्यसैले नक्कली डाक्टरलाई ठगीको मुद्दा चलाइनु भनेको गम्भीर अपराधलाई सामान्य सजायमात्र हो, अर्को शब्दमा लङ्गडो वा अप्राकृतिक कानुनको परिचय हो । त्यसैले नक्कली डाक्टरमाथि ठगीको होइन ज्यान मुद्दा नै चलाउनुपर्ने देखिन्छ । आशा छ, अनुसन्धानपछि असली प्रमाणपत्रधारी डाक्टरलाई ससम्मान तत्काल रिहा गर्न र नक्कली डाक्टरलाई ठगीको होइन ज्यान मुद्दा चलाउनेतर्फ सम्बन्धितको गम्भीर ध्यानाकर्षण हुनेछ ।

काठमाडौंमा नयाँ ट्राफिक पोष्ट

काठमाडौं । राजधानीमा स्मार्ट ट्राफिक पोष्ट राखेर स्मार्ट सिटीको पूर्वाधार तयार पारिँदैछ ।

ट्राफिकको सुरक्षा र सहरी सुन्दरता बृद्धिका लागि काठमाडौंका केशर महल, लैनचौर, पुतलीसडक, कमलपोखरी, माइतीघर, बानेश्वर, थापाथलीलगायत १० ठाउँमा ट्राफिक नयाँ पोष्ट राखिएको छ ।

नीज क्षेत्रको प्रिफेक

नेपाल प्रा.लि., काठमाडौं महानगरपालिका, ट्राफिक प्रहरी महाशाखा र सडक विभागको संयुक्त पहलमा पोष्ट राखिएको जनाएको छ ।

पोष्टमा धुलोरहित बनाउन सिसा फिट गरिने योजना पनि रहेको छ ।

राजधानीको मुख्यमुख्य चोकमा थप १० वटा राख्ने योजना रहेको महानगरीय ट्राफिक प्रहरीले जनाएको छ ।

१२ वर्षे बाघभैरव नाच (गथू प्याखँ) भल्भला अष्टमी (असार १४ गते) समापन हुने

नेपाल एक विविधताले भरिएको देश हो । सदियौं पुरानो कीर्तिपुर जून वंशावलीमा एक स्वतन्त्र देशको रूपमा परिचित नगर आफ्नै मौलिक स्थानीय देव तथा देवीहरूको बाह्र वर्षे नाच गथू प्याखँ एक कीर्तिपुरको महत्वपूर्ण नाच हो ।

कीर्तिपुरका धेरै भन्दा धेरै अनेक थरिका समुदाय तथा जातजातिहरूको सहभागिता रहेको यस नाचमा मालीहरू (गथूहरू)को सहभागिता धेरै भएकोले यस नाच गथू प्याखँ भनेर कहलिएको छ ।

नेपाल सम्बत् १९३५ गथामूग चह्रे को दिनदेखि हरेक देव र देवीको एकल तथा सामूहिक नाचले रहस्यमय अर्थ, ताल र सुरले भरिपूर्ण गथूनाच सिकाउने कार्य प्रारम्भ भएर कौलागा नवमी र दशमी (२०७२ कार्तिक ५ गते राती र ६ गते विहान) नाच प्रदर्शन सुरु गरी कीर्तिपुर, पाँगा नगाउँ परिक्रमा गरी सुरु भएको यस गथू प्याखँ कीर्तिपुरमा ४ पटक, नगाउँमा १ पटक, काठमाडौं हनुमानढोकामा १ पटक, पाटन दरवार अगाडि १ पटक अनिवार्य तथा पाँगामा १ पटक तथा मच्छेगाउँमा १ पटक अनुरोध अनुसार नाच कार्यक्रम प्रदर्शन गरेर नेपाल सम्बत् १९३६ भल्भला अष्टमी (२०७३ असार १४) मा समापन गरिने भएको छ । उक्त समापनको दिनमा हुने कार्यक्रमको सिलसिला तल लेखिएअनुसार हुने भएको छ ।

कार्यक्रम :

१) भल्भला अष्टमीको दिन २०७३ असार १४ गते मालीहरूको आःखाः छें (शिक्षालय एवं व्यवस्थापन घर) सतःको बाट नाच प्रारम्भ गरेर सिंहदरुमा चोल्लालयगू नाच गरी पथ नाच सुरु हुन्छ ।

२) पथ नाच गर्दै कीर्तिपुर, पाँगा र नगाउँ परिक्रमा गर्ने सिलसिलामा नगाउँमा पुगेपछि बालकुमारी मन्दिर अगाडि सिई जाः (मृत भात) उक्त नाचका देव तथा देवीहरूलाई खुवाइन्छ ।

३) त्यस पछि बाजाका साथ नाचेर फर्कने क्रममा कीर्तिपुर पस्न खोज्दा बाहिरी गाउँको उकालो सुरु हुँदा सबैभन्दा पहिला विष्णुदेवी (वामु ख्वापा) को मृत्यु हुन्छ । मृत्यु भएका देवीलाई तीव्र गतिमा माली गथीका गथीयारहरूले सेतो कपडाले छोपी लायकु टोलमा राख्न लगिन्छ ।

४) त्यसपछि अरु देव देवीहरू फर्कने क्रम जारी हुन्छ । अरु देव तथा देवीहरू तिनीहरूको निश्चित ठाउँमा पुगेपछि आफ्ने आफ्ने क्रमशः मृत्यु हुँदै जान्छ ।

५) यस क्रममा रुद्रायणी प्यकाःलः बाहिरी गाउँ त्यसपछि क्रमशः मजादेग तःमा बाराही, कालिका, सिंहिनी, व्याघ्रिणी, इन्द्रायणी देवीहरू मजादेग तःमा अवसान हुन्छ ।

६) त्यसपछि वाकूनीमा पुग्दा कुमारीको अवसान हुन्छ । यतिबेलासम्म भैरव र गणेश बाँकी रहेका हुन्छन् ।

७) अन्तमा बाघभैरव मन्दिरको मण्डलमा चो ल्हायगू तालका साथ

नाचिरहने भैरवको मृत्यु हुन्छ । गणेश एकजना मात्र जिवित रहन्छ ।

८) सोही फर्कने क्रममा लायकुमा लासको रूपमा राखिएका देव तथा देवीहरूलाई जिवित देव गणेशले कीर्तिपुरको लक्ष्मी गाः को पानी खुवाई पुनःजीवित गराइन्छ ।

९) त्यसपछि उक्त पुनःजीवित देव तथा देवीहरू बाजाका साथ पिगंघः (इन्द्रायणी मन्दिरतर्फ लाग्छन्) तर लायकुबाट दिलभूचा भन्ने टोलमा पुग्दा फेरी अधिकै क्रममा मृत्यु हुँदै जान्छ ।

१०) घः ढोकामा पुग्दा त्यहाँको पिगंघः मण्डलमा भैरव र गणेशको चोल्लायगू तालका साथ नाच्ने क्रममा भैरवको मृत्यु हुन्छ ।

११) यसरी क्रमैसँग मृत्यु भएका देव र देवीहरूलाई पिगंघोः नजिकको फल्चा (पाटी)मा राखिएको हुन्छ । फेरि उही जीवित देव गणेशले सबै देवगणलाई पानी खुवाएपछि उठेर आ-आफ्नो मुकुटको केश छुट्याई सबै मुकुटलाई देव र देवीहरूको प्रतिनिधि स्वरूप पिगंघःको मूर्तिको अगाडि क्रमैसँग राखिन्छ ।

१२) यसरी क्रमैसँग राखिएका मुकुटहरूको अन्तिम पूजाको लागि यस नाचको कजिः बाट पूजा आउनु पर्दछ । कजिःको घरमा यस गथूप्याखँका बज्राचार्य पखेर बसेका हुन्छन् ।

१३) प्याखँ परिवारले बोलाउन आएपछि पूजा सामाग्री साथ कजिः परिवार तथा बज्राचार्य पूजाको लागि

पिगंघः स्थलमा प्रस्थान हुन्छ ।

१४) बज्राचार्यले विधिपूर्वक मुकुटहरू पूजा गरेर कजिःको हातबाट सम्बन्धित देव तथा देवीहरूलाई मुकुट प्रदान (ख्वापा ल्हायगू) गरिन्छ । मुकुटको साथमा फूलको माला तथा तापू म्हाः चढाउँछ ।

१५) त्यसपछि आ-आफ्नो मुकुटहरू बोकी क्रमैसँग रोएर नेवार परम्परा अनुसार काःहाः तथा नाय्खिं बाजाका साथ चिहानतर्फ मृत्यु संस्कारको लागि लाग्छन् । मृत्यु संस्कारको लागि कीर्तिपुरको घःगुथीले सम्पूर्ण अभिभारा लिन्छ । दिपः (चिहान) मा पुगेपछि विधिपूर्वक गणेशले आफ्नो मुकुटका साथ जम्मा गरिराखेको सबै मुकुटमा एकै स्थानमा दागबत्ति दिन्छ ।

यसरी यस ऐतिहासिक, परम्परागत तथा मार्मिक गथूप्याखँको समापन हुन्छ । यसरी यो बाह्र वर्षे जीवन्त नाच गथू प्याखँले कीर्तिपुर देशको अस्तित्वलाई झल्काउँछ । यस नाचलाई भविष्यमा पनि अझ सफलताका साथ संचालनको लागि सबैको सद्भाव, सहयोग आवश्यक पर्दछ । विशेषतः यस्तो संस्कृति र परम्परालाई कायम राख्न स्थानीय सरकार, केन्द्र सरकारको समय सापेक्ष आर्थिक तथा अरु आवश्यक सहयोगको अपरिहार्यता छ ।

यस १२ वर्षे बाघ भैरव नाच (गथू प्याखँ) मा संलग्न भएका समूह तथा महानुभावहरू तल उल्लेख भएअनुसार छन् ।

मूल गुरुहरूः		
क्र.सं.	नाम थर	ठेगाना
१)	चन्द्र बहादुर माली	छूगां (नगां), कीर्तिपुर
२)	बेखालाल माली	वाहिगां, कीर्तिपुर
३)	सुर्जमान माली	समल, कीर्तिपुर
४)	राजकुमार माली	भाजंगः, कीर्तिपुर
५)	प्रेम बहादुर माली	नगां, कीर्तिपुर
देवगणहरूः		
क्र.सं.	देवताको नाम	देवता हुने ठेगाना
१)	भैरव	अमित माली समल, कीर्तिपुर
२)	कालिका	जिदेन माली खासीबजार, कीर्तिपुर
३)	बाराही	जगशेर माली नगां, कीर्तिपुर
४)	गणेश	विवेक माली भाजंगः, कीर्तिपुर
५)	वैष्णवी	प्रशान्त माली नैकाप, काठमाडौं
६)	इन्द्रायणी	सचीन माली ट्याङ्गलाफाँट, कीर्तिपुर
७)	ब्रम्हायणी	मिलन माली नैकाप, काठमाडौं
८)	गंगा	निरज माली नैकाप, काठमाडौं
९)	कुमारी	सरोज माली मच्छेगाउँ
१०)	व्याघ्रिनी(धूम्बा)	यूनन माली मच्छेगाउँ
११)	सिंघिनी (सिम्बा)	सुरेश माली नगाँ, कीर्तिपुर
१२)	मूद्यो ज्वनिम्हः	पुष्कर माली भाजंगः, कीर्तिपुर
नाटक व्यवस्थापक		
अध्यक्षः चन्द्र बहादुर माली, छुगाउँ, कीर्तिपुर		
उपाध्यक्षः दिलकृष्ण मालाकार, ठमेल, काठमाडौं		
सचिवः पूर्ण मालाकार, भाजंगः, कीर्तिपुर		
कोषाध्यक्षः अर्जुन माली, नगाँ, कीर्तिपुर		
सदस्यः कान्छा माली, ट्याङ्गलाफाँट, कीर्तिपुर		
सदस्यः श्याम माली, कीर्तिपुर		
मन्त्र र कथा बताउने गुर्जुः केशमुनी बज्राचार्य, चिलञ्चो, कीर्तिपुर		
स्वापाः लल्हाइम्ह कजिः हिराकाजी महर्जन, दबूभोः (गछें), कीर्तिपुर		
मृत्युसंस्कार व्यवस्थापनः घःगुथी, कीर्तिपुर		

“सांस्कृतिक धरोहरको संरक्षणमा सबैको सहयोग आवश्यक छ”

(१२ वर्षे नाचका मूल गुरुहरू मध्ये एक गुरु हनुहुन्छ राजकुमार माली । बाघभैरव नाच सिकाउनेदेखि लिएर विभिन्न बाजागाजा बजाउन सक्षम व्यक्तित्व मालीसँग नाचको समापन, व्यवस्थापन र आर्थिक पक्षमा केन्द्रित रही गरेको कुराकानीको आधारमा तयारी गरेको सम्वादको केही अंश –सं)

१) असार १४ गते समापन हुँदैछ के कस्तो व्यवस्था हुँदैछ ?

हाम्रो माली गुठी र देवदेवीको नाचको तायरी पूर्ववत नै छन । अझ व्यवस्थित व्यवस्थापन गर्न विभिन्न संघसंस्था, प्रशासन, गुठी, टोल र समाजका सबैलाई ऐतिहासिक जीवित बाघभैरव नाचको अन्तिम दिन असार १४ गते भव्य रूपले सम्पन्न गर्न सहयोगको लागि आग्रह गर्दै पत्राचार गरेका छौं । यही पत्रिकामार्फत् पनि म सम्पूर्ण कीर्तिपुरवासीहरूलाई आ-आफ्नो क्षेत्रमा पुग्दा राम्रो व्यवस्था गर्न अनुरोध गर्नु चाहन्छु ।

२) कहिलेदेखि कहाँ-कहाँ देखाउनु भयो ?

यो वर्ष १२ वर्षे नाच भएकोले २०७२ सालको दशैँमा सिकाउने कार्य गरेदेखि कीर्तिपुर, नगाउँ, मच्छेगाउँ, हनुमानढोका, मंगलबजार र पाँगामा देखाइसकेका छौं ।

३) कहाँ-कहाँबाट कस्तो सहयोग भयो ?

हाम्रो राष्ट्रको जीवन्त सांस्कृतिक धरोहर हो बाघभैरव नाच । यसलाई संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्न हरेक १२ वर्षमा सहयोग दिने नेपाल सरकार कौशी टोसाखानासँग अहिलेको बजारभाउ अनुसार ९८ लाख खर्च हुने अनुमानित रकम पत्राचार गरी माग गरेको थियो । त्यस टोसाखानाबाट पहिलो किस्ताको रूपमा २० लाख प्राप्त भएको छ । अब अन्तिम किस्ता यो असार १४ गते समापन अगावै निकास होस् भनी हामी लागि रहेका छौं । स्थानीय कीर्तिपुर नगरपालिकाले पनि सर्वदलीय संयन्त्रको निर्णयअनुसार १ लाख २९ हजार पाउनुपर्ने सहयोग छिटो निकास होस् भनी आग्रह गर्न चाहन्छु ।

४) कीर्तिपुर नगरपालिकाले रकम सहयोग गर्न किन ढिला गरेको जस्तो लाग्छ ?

कीर्तिपुर नगरपालिकाको सर्वदलीय संयन्त्रको निर्णय गर्दा वरिष्ठ लेखा अधिकृत सानुबाबु परियार हनुहुन्थ्यो । निर्णय पश्चात् वहाँ केही महिना कार्यालय बिदामा बस्नुभयो । त्यसपछि त्यो निर्णय खोज्न नगरपालिकामा २/३ दिन लाग्यो । नपाका कर्मचारीले पनि भेटाउन सकेनन् । बल्ल भेटिएपनि लेखा अधिकृतले सानुबाबु परियार नआइकन रकम निकास नहुने अभिव्यक्ति जनायो । अहिले परियार कार्यालय फिर्तापछि पनि पहिलो निवेदन

हराएकोले नयाँ निवेदन सहित माइन्पूटसँगै रकम माग गर्न जाँदा कार्यकारी अधिकृत उद्धव प्रसाद रिजालले अहिले सहयोग गर्न नसक्ने भनी फर्कियो । हाम्रो निवेदन दर्ता पत्र समेत हराएको अवस्थाले नपामा कस्ले जिम्मेवारी लिने ? कीर्तिपुर नपामा कार्यरत स्थानीय कर्मचारीहरूले समेत हेला गरेको जस्तो लागिरहेछ । नाच समापनको संघारमा आएर रकम नदिने भनेपछि हामीलाई थप मार परेको छ । कीर्तिपुर नपा संस्कृति संरक्षणमा किन कञ्जुस्याई गर्‍यो बुझ्न सकिएन । ढिला भएपनि रकम निकासको लागि निर्णय लागू हुने आशा गरेको छु ।

५) अहिलेसम्म कति खर्च भयो ?

सुरुदेखि हालसम्मको खर्च ६० लाख नाघिसकेको छ । यो नाच देखाउने क्रममा देवदेवीको बस्त्र, मुकुट, गरगहना, बली र ११ देवदेवी लिन ११ विभिन्न स्थानहरूमा जाँदा आवश्यक समयबजी र पूजाको व्यवस्थामा खर्च भएको छ । मच्छेगाउँ र पाँगामा नाच देखाउँदा पूर्ण खर्च त्यहीँकै स्थानीयले व्यहोरेको थियो भने नगाउँमा बाखः (आधा) नाचको आधारमा स्थानीयले नै खर्च व्यहोरेको थियो । अन्यत्र नाच लग्दा आयोजक गुठीले नै खर्च व्यहोरेकोले बढेको हो ।

६) नाच लग्ने र देखाउने क्रममा तान्त्रिक अनुसार

दर्शकले पालना नगरेकोले दर्शकमा देवता चढेको छ नि ?

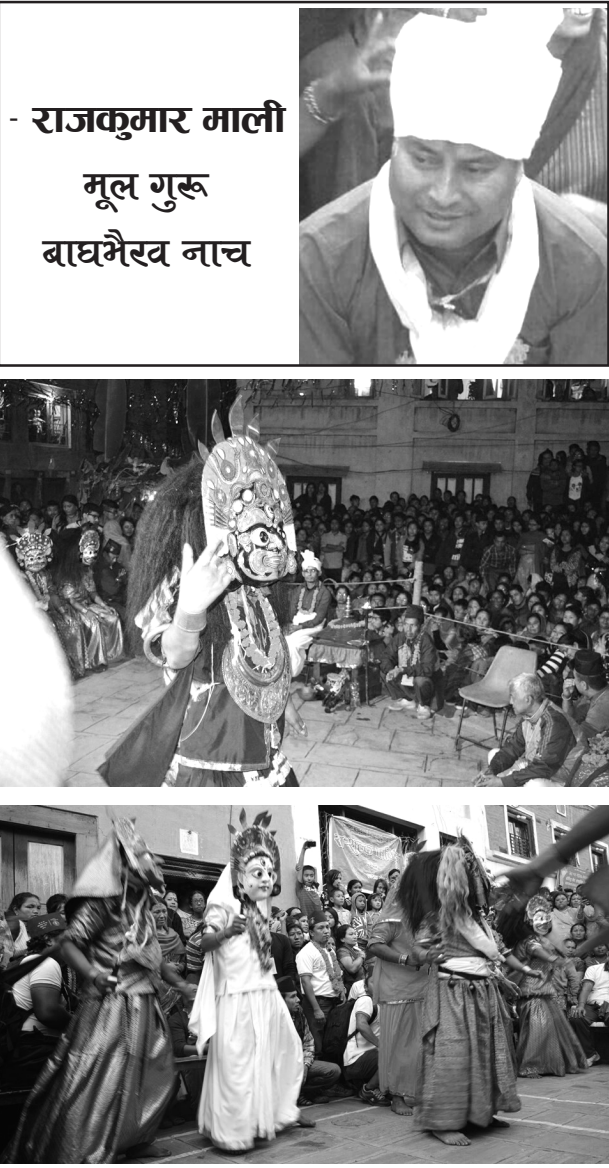
हो । यो तान्त्रिक शक्ति धेरै भएको नाच हो । त्यसैले हामीले ११ स्थानबाट ११ जना देवदेवी लिन जाँदा राती कसैले नदेखोस् भनेर परम्परा अनुसार जान्छौं । नाच देखाउन जाने क्रममा यो वर्ष धेरैलाई देवता चढेको देखियो । उनीहरूले तान्त्रिक विधिअनुसार चढेको देवतालाई क्षमा पूजा गरेपछि स्वतः छोड्ने गरेको छ । पाँगामा मात्र १०-१२ जना, नगाउँ र मच्छेगाउँमा १/१ जना, कीर्तिपुरमा ३-४ जना र ललितपुरमा पनि यस्तो घटना भएको थियो ।

७) फेरि चढ्दो भने के गर्ने ?

एकपटक क्षमा मागिसकेपछि तान्त्रिक दृष्टिले फेरि चढ्दैन भन्ने हाम्रो मान्यता छ । देवता चढिसकेकाले चिन्ता र त्यसैमा ध्यान केन्द्रित नगरी आत्मबल बलियो परेमा केही हुँदैन ।

८) अन्त्यमा केही भन्नु छ कि ?

यो १२ वर्षे नाच प्रदर्शनी गर्ने क्रममा विभिन्न क्षेत्रमा पुग्दा सहयोग गर्नुहुने संघसंस्था, गुठी, प्रशासन, कौसी टोसाखानालगायत सबैलाई हार्दिक धन्यवाद दिन चाहन्छु । अब समापनको दिनमा पनि यस्तै सहयोग प्रदान गर्नुहुन अनुरोध गर्दछु । यस पत्रिकाले हाम्रो भावना र नाचबारे जानकारी दिनुभएकोमा यस पत्रिकालाई धेरै धेरै धन्यवाद दिन चाहन्छु ।

हार्दिक बधाई

श्री सिद्धिकुमार मानन्धर

यस श्रीपञ्चमी मानन्धर गुथी कीर्तिपुर ६, कुतिसा टोल काठमाडौंका अध्यक्ष र
श्रीपञ्चमी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेड, कीर्तिपुर ६, कुतिसा टोलका
सल्लाहकार **श्री सिद्धिकुमार मानन्धर** ज्यू
केन्द्रीय मानन्धर संघ क्षेत्रपाटी काठमाडौंमा सञ्चालक समितिमा मनोनित हुनु भएकोले
र नव निर्वाचित केन्द्रीय मानन्धर संघका पदाधिकारीज्यूहरूको कार्यकालमा
मानन्धरहरूको हितमा अगाडि बढाउन सकियोस् भनी उहाँलाई
हार्दिक बधाई व्यक्त गरिन्छ ।

श्री पञ्चमी मानन्धर गुथी
श्री पञ्चमी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

कीर्तिपुर- ६, कुतिसा टोल, काठमाडौं

फोन नं. ०१४३३१४६५

नोट: यस सहकारीको तेस्रो वार्षिक साधारण सभाको निर्णय अनुसार २०७३ साल असार मसान्तभित्र सम्पूर्ण सदस्यज्यूहरूले शेयर
रु.५००००।- (अक्षरेपी पचास हजार रुपैयाँ मात्र) शेयर रकम बढाई दिनुहुन हार्दिक अनुरोध गरिन्छ । - व्यवस्थापक

साहित्य स्तम्भ

कविता

- इन्द्र बहादुर महर्जन

तलवबृद्धि

बृद्धि भयो तलव तीन वर्षपछिको नेपालका कर्मचारीहरूलाई खुसी छायो सबैलाई सारा निजामती कर्मचारीहरूलाई तीन वर्ष पछिको तलव बृद्धिले गदगद भए कर्मचारीहरू तर खै नाङ्गिएका बेरोजगारी र भूकम्पपीडितहरूको आसलाई लासमा परिणत गराउने सिवा भएन केही ।

खुसी छन् नेताहरू पनि, सांसदहरू त भन्नु खुसी आफ्नै दादु पन्थुले थाप्न सक्ने खाना जस्तो बजेट विकास निर्माण र उद्योग खोल्ने, खानीहरू उत्पादन त परै जाओस् भएको उद्योगहरू पनि बन्द हुन थाले पिच्छडिएका दुःखी जनता र भूकम्पपीडितहरूको असहाय जीवन ।

मनको पीडा आगोको ज्वाला जस्तो डन्किरहेछ तर के गर्नु भठ्ठो आशवासन दिएर जितेका सांसदहरू, नेताहरूको पत्थर दिल भएपछि गरिवी जनताको दुःख र कष्ट नबुझिदिएपछि गरिव, असहाय जनता भोकै मरेपनि छैन हेर्ने कोही ।

तलवबृद्धि सरकारी कर्मचारीहरूलाई बढाउनुको सट्टा दुर्गम भूकम्पपीडितहरूलाई राहत दिए कति खुसी होला र भोकै मर्नबाट बचाउन तलवबृद्धि घुस्याहा, खोरापाती कर्मचारी र निरह कर्मचारीहरू तीनै थरीलाई भएछन् बराबरी र खुसीयाली ।

सरकारले गर्न सकेन नियन्त्रण कालोबजारी घुस खाने कर्मचारीहरूको गर्न सकेन बेरोजगारीलाई कुनै पनि भत्ताको व्यवस्था गर्न सकेन दुर्गम र सुगम भूकम्पपीडितहरूलाई राहतको व्यवस्था गर्न सकेन उद्योगहरू, खानीहरूको उत्पादन र रोजगारी जनता ।

बेरोजगारीको कारण भयो देशमा अनेक त्रासहरू कुस्कारहरू मात्र भयो विकासको रहर बेश्यावृत्ती, लागुपदार्थ, तस्करी, कालोबजारी चेलीबेटी बेचबिखन, घुस्याहा संस्कार रोकन सकेन सरकारले बेरोजगारीको कारण ।

यस्तैक्रमले हुन्छ सोभो जनताको पतन खाली बाँचिरहन्छ फटाहाहरूको जीवन बाँदर पुरानो भई मान्छे भएर बाँच्ने ठाउँमा मान्छे पुरानो भई बाँदरको रूप भए मान्छेको जीवन यस्तो संस्कारले कति वर्ष टिक्ने हो यो नेपाली जीवन ।

तलवबृद्धिले कालोबजारी, तस्करी र फटाहाहरू फाइदै फाइदा गर्छन् जनतालाई निचोरी कमाउँदै महंगो पार्छन् सारा चीजहरू र बस्तुहरू ठूला व्यापारीहरू सधैं भालेनै बन्छन् निमुखा जनतालाई भिखारी नै बनाउँछन् ।

सरकारले हेर्नुपर्‍यो सारा जनताको जीवनसुखी भूकम्पपीडित, बेरोजगारी, अपाङ्ग, अन्धाहरू निमुखा जनतासम्म विदेशको हात थाप्नु भन्दा स्वदेशी उत्पादन गर्न सारा जनतालाई रोजगारीको व्यवस्था गर्न अन्य खानीहरू र उद्योगहरू उत्पादन गरी अनि हुन्छ सारा नेपाली खुसीयाली ।

ए..... यस्तो पो हो ?

‘कीर्तिपुर नगरपालिका हार्दिक स्वागत गर्दछ’ - फोहोर मैला

कीर्तिपुर नपामा विभिन्न संघसंस्थाले फोहोर संकलन गर्दछन् । कीनपामा वातावरण संरक्षण समिति (फोहोरमैला व्यवस्थापन) विषयगत समिति छ । तर जताततै फोहोर सठ्ठबन्धित निकायले देखेको छैन ।

कीर्तिपुरका.....

भन्नुभयो ।

वहाँले त्यसक्रममा खुला दिसामुक्त क्षेत्र घोषणा यही २७ गते हुने जानकारी गराउनुभयो भने २ वर्षअघि खरिद गरेको दमकल प्राविधिक दक्षता र ठाउँको अभावले काठमाडौं महानगरपालिकाका हस्तान्तरण गर्नुभयो । कार्यकारी अधिकृत रिजालले कामपा कार्यकारी अधिकृत इन्द्र प्रसाद तामाङलाई साँच्चै प्रदान गर्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा काठमाडौं महानगरपालिकाका कार्यकारी अधिकृत इन्द्र प्रसाद तामाङले कीर्तिपुर नपाले गरेको सहयोगलाई धन्यवाद दिँदै कामपाले कीनपाको सहयोग गरिरहने बताउनुभयो । कार्यक्रममा सांसद विनोद श्रेष्ठले पनि गुरुहरूलाई सम्मानपत्र प्रदान गर्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा सांसद विनोद श्रेष्ठ, सर्वदलीय संयन्त्रका रमेश महर्जन, शम्भुराम महर्जन, राजकुमार नकमी र नपाका सूचना अधिकृत सुरेन्द्र महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

काबुलमा.....

अफगानिस्तानको काबुलमा १२ नेपालीको मृत्यु दुःखद भएको उल्लेख गर्दै युवालाई वैदेशिक रोजगारीको नाउँमा सस्तो ज्यामी बनाएर बेचबिखन गर्न नहुने र स्वदेशमै रोजगारी दिनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो ।

सांसद सुवालले नक्कली शैक्षिक प्रमाणपत्रमा डाक्टर, पाइलट र सरकारी कर्मचारीसमेत धेरै संख्यामा भएको समाचारतर्फ सरकारको ध्यानाकर्षण गराउँदै नक्कली प्रमाणपत्र दिने र लिनेहरूलाई कडा करबाही गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

उहाँले न्याय परिषद् विधेयक २०७३ मा पार्टीको तर्फबाट सांसद डिल्लीप्रसाद काफ्लेले दर्ता गर्नुभएको विरोधको सूचना संसदमा प्रस्तुत गर्दै सर्वसाधारण जनतामा अदालतमा न्याय नपाएको अदालतको व्याख्या अस्पष्ट हुँदा जालसाजी र फट्याइँ गर्नेलाई फाइदा पुगेको, अदालत पनि माफियाको घेरामा परेको व्यापक जनगुनासो भएको उल्लेख गर्नुभयो ।

सांसद प्रेम सुवालले कानुनी शासन कागजमा सीमित गर्न नहुने र गरिब र सानालाई ऐन, धनी (ठूला) लाई चैन अन्त्य

गर्ने प्रावधानसहितको विधेयक ल्याउनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो ।

उहाँले वन (दोस्रो) संशोधन विधेयक, २०७१ को सैद्धान्तिक छलफलमा बोल्दै जलाधार क्षेत्र घोषणा र पानी आउने जातका रुख रोपेर पानीको हाहाकार अन्त्य गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो ।

सांसद सुवालले वन जंगल फडानी र काठ तस्करी रोकनुपर्ने, नेपालको स्मारक संरक्षण र भूकम्प पीडितहरूको घर पुनर्निर्माणको लागि लडापडा काठमात्र उठाएर पनि अबौं रुपैयाँको निर्माण सामग्री आयातमा हुने खर्च बच्ने विचार राख्दै भारतमा नेपालको सालको काठ पाइने तर नेपालले आयात हुनेतर्फ सरकारको ध्यानाकर्षण गराउनुभयो ।

उहाँले सार्वजनिक खरिद (पहिलो संशोधन) विधेयक, २०७२ पारित गरियोस् भन्ने प्रस्तावमा बोल्दै नेपाली जनता र

सरकारी कर्मचारी मिलेर देशको विकास निर्माण गर्न सकिने विचार राख्नुभयो ।

सार्वजनिक खरिद संशोधन विधेयक संसदको बहुमतबाट पारित गरियो ।

बैठकबाट बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूमाथि विधेयक २०७२ को प्रतिवेदन अर्थसमितिमा फिर्ता गरियो ।

पाँगा.....

हजार र ज्येष्ठ नागरिक समाज उपभोक्ता समितिबाट १ लाख ९३ हजार गरी कुल ६ लाख ४३ हजारको लागतमा मर्मत गर्ने गरी सम्झौता भएको नपा स्रोतले जनाएको छ ।

नयाँ भवन बनाएको १० वर्ष नबित्दा पनि पटकपटक निर्माण गर्नुपर्ने गरी कसरी निर्माण गरियो सर्वसाधारणले प्रश्न उठाउन थालेका छन् । अहिले डबलीतिरबाट चार वटा बुट्टेदार चारवटा खम्बा उठाएको छ, यो मर्मत हो कि टेको

? न यो मर्मत हो न टेको नै केवल स्थायी काठको जग हो ।

कीर्तिपुरको.....

जिम्मेवारी कसले लिने ? खयर कीनपाले सानले दान दिइसकेपछि प्राकृतिक प्रकोप आगलागीको कल्पना नगरौं । दमकल खरिद गर्न दलीय संयन्त्रले पनि सिफारिस गरेको थियो तर दान दिन दलीय संयन्त्रमा छलफल नै नगरेको खुल्ला आएको छ ।

आफ्नो सान बढाउन आफूलाई मिल्ने भए नपाको धेरै निर्णय नपा आफै गर्दछन् तर भ्रमेलामा पर्ने बेला संयन्त्रमा पुग्ने परम्परा अहिले पनि छ ।

दमकल नेपाले संचालन गर्ने क्षमता छ तर इच्छाशक्ति नभएको मात्र हो । इच्छाशक्ति नहुँदैमा स्थानीय रेडक्रस या सामाजिक क्लब जसले विपद् व्यवस्थापनको ठूलो जिम्मेवारी बोकेकालाई जिम्मा लगाउन सकिन्थ्यो ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

स्व. गोपीलाल महर्जन

जन्म: वि.सं. २००३/२/६

स्वर्गारोहण: वि.सं. २०७३/२/२७

स्व. मायाछोरी महर्जन

जन्म: वि.सं. २००८/११/२८

स्वर्गारोहण: वि.सं. २०७३/२/३१

यस पत्रिकाका शुभचिन्तक एवं सहयोगीद्वय श्री दिपकराज महर्जनका पुजनीय पिता **गोपीलाल महर्जन** र प्रा.डा. नन्द बहादुर महर्जनकी धर्मपत्नी **श्रीमती मायाछोरी महर्जन**ज्यू

(असार १० गते १२ औं पुन्यतिथि)को असामयिक निधन भएकोले

हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

साथै शोक सन्तप्त परिवारजनमा धैर्य धारण गर्न सक्नु भनी

हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं ।

सहिद साप्ताहिक

चोभारमा एनआरएनएको वृक्षारोपण

कीर्तिपुर । चोभार सामुदायिक वन क्षेत्रमा असार ४ गते शनिबार गैरआवसीय नेपाली संघको आयोजनामा वृक्षारोपण गरियो ।

नेपाल जापान घनिष्ठ मित्रताको ६० औं वर्ष गाँठको अवसरमा आयोजना गरेको सो वृक्षारोपण कार्यक्रममा बिरुवा रोपेर उद्घाटन गर्नुभएको थियो । औपचारिक कार्यक्रम सुरु अघि नै प्रमुख अतिथि, विशेष अतिथि, अतिथि र सर्वसाधारणले विभिन्न जातका २४० वटा बिरुवा रोपेका थिए ।

त्यसपछि भएको कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि गृहमन्त्री शक्ति बहादुर बस्नेतले सुन्दर देश आफ्नै कारणले पछि परेको भन्दै इमानदारी र लगनशील भएमा देशको विकास सम्भव छ भन्नुभयो ।

वहाँले एनआरएनएले देशको विकासमा विगतमा भैं निरन्तर सहयोग गर्ने वातावरण संविधान कार्यान्वयनसँग हुने बताउनुभयो ।

एसिया प्यासिफिकका सोनाम लामाले नेपाल प्राकृतिक रूपले धनी देशलाई स्वच्छ वातावरण स्वच्छ जीवन बनाउन आग्रह गर्नुभयो ।

जापानका राजदूत माशामी ओगेवाले नेपाल-जापान दौत्य सम्बन्ध भएको ६० वर्ष पुगेको अवसरमा वृक्षारोपण गर्न पाउँदा धेरै खुसी व्यक्त गर्नुभयो । वहाँले विश्वमा तापमान बढिरहेको समयमा

वृक्षारोपण कार्यक्रम गर्नु अति आवश्यक छ भन्नुभयो ।

सांसद राजेन्द्र कुमार केसीले नेपाल स्रोत र साधनले धनी देश अधिकतम प्रयोग गरी देशको आर्थिक विकास गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

राष्ट्रपति का परराष्ट्र सल्लाहकार डा. मदन कुमार भट्टराईले विकासको लागि भविष्यको योजना बनाउनुपर्ने बताउँदै आफू जापानमा बस्दाको विकासबारे सुनाउनुभयो ।

कार्यक्रममा कीर्तिपुर नगरपालिकाका कार्यकारी अधिकृत उद्धव प्रसाद रिजाल, एफएनसीसीका अध्यक्ष किशोर प्रधान, एसिया प्यासिफिकका महा-सचिव डा. बन्नी केसीलगायतले बोल्नुभएको थियो ।

कार्यक्रमका

संयोजक किरणकाजी थापाको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा जापानका राजदूतहरूले शुभकामना एकेडेमी र आदिनाथ माविका विद्यार्थीहरूलाई स्टेशनरी सामान वितरण पनि गर्नुभएको थियो ।

सूचना

शारीरिक शिक्षा तथा खेलकुद समाज (सोफेस) नेपालले यही २०७३ असार २४ र २५ गते नगद पुरस्कारसहित पाँचौँ विद्यालय स्तरीय खुल्ला टेबलटेनिस प्रतियोगिता (छात्र र छात्रा सिंगलज, १२ वर्षमुनिका छात्र र छात्रा सिंगलज तथा छात्र र छात्रा टिम इभेन्ट) सञ्चालन गर्ने भएको हुँदा इच्छुक विद्यार्थीहरू (कक्षा १० र सोभन्दा मुनिका कक्षामा अध्ययनरत) लाई सहभागिताको लागि २०७३ असार २२ गते ५ बजेभित्र विद्यालयको सिफारिस सहित नाम दर्ता गर्नु हुन सूचित गरिन्छ ।

प्रवेश शुल्क:

- ♦ छात्र र छात्रा सिङ्गलजको लागि रु. ३००। प्रति सहभागी
- ♦ १२ वर्षमुनिका छात्र र छात्रा सिङ्गलजको लागि रु. २००। प्रति सहभागी
- ♦ छात्र र छात्रा टिम इभेन्टका लागि रु. ७००। प्रति टिम (एक टिममा तीन जनासम्म खेलाडीको नाम समावेश गर्न सकिने छ ।)

पुरस्कार:

- ♦ छात्र र छात्रा सिङ्गलजका लागि प्रमाणपत्र र मेडलसहित प्रथमलाई रु. १०,०००।- दोस्रालाई रु. ५,०००।- र तेस्रा दुई जनालाई रु. २०००।- ।
- ♦ १२ वर्षमुनिका छात्र र छात्रा सिङ्गलजका लागि प्रमाणपत्र र मेडलसहित प्रथमलाई रु. ५,०००।- दोस्रालाई रु. २०००।- र तेस्रा दुई जनालाई रु. १०००।- ।
- ♦ टिम इभेन्टको हकमा प्रमाणपत्र, मेडल र ट्रफि मात्र प्रदान गरिने छ ।

प्रतियोगिता हुने स्थल:

ग्रीन फिल्ड नेशनल हाइएर सेकेण्डरी स्कूल, सीतापाइला, काठमाडौं ।

प्रतियोगिता सम्बन्धी नियम र प्रवेश फारामको लागि सम्पर्क स्थान:

१. सोफेस नेपालको कार्यालय, कीर्तिपुर नगरपालिका - १७, बाहिरीगाउँ, कीर्तिपुर ।
फोन नं.: ४३३०८००, ९८५१०६७८९३
२. ग्रीन फिल्ड नेशनल हाइएर सेकेण्डरी स्कूल, सीतापाइला, काठमाडौं ।
फोन नं.: ०१४३०२४८८, ०१४६७०८९६, ९८५१०९९६९९
३. नगेन्द्र बज्राचार्य, फोन नं.: ९८०८१७६५९८
४. देवराज महर्जन, फोन नं.: ९८४९०२९२७४
५. प्रशान्त महर्जन, फोन नं.: ९८४९८५०५१९

सोफेस नेपाल

सूची दर्ता गर्ने बारे

यस कलेजको लागि आ.व. २०७३/०७४ मा तपसिल बमोजिमको सेवा तथा सामग्री प्रदान गर्न चाहने इच्छुक तथा योग्य फर्म (संस्था) वा व्यक्तिले यो सूचना प्रकाशित मितिले १० दिनभित्रमा आवश्यक कागजात सहित सूची दर्ताको लागि सूचित गरिन्छ ।

तपसिल:

- १) कलेजमा क्यान्टिन संचालन
- २) कलेजको युनिफर्म सिलाई
- ३) पुस्तक तथा स्टेशनरी सामग्री
- ४) निर्माण (मर्मत) सामग्री तथा सेवा
- ५) खानेपानी ढुवानी सेवा

नोट: थप जानकारीको लागि कलेजमा सम्पर्क राख्नु होला ।

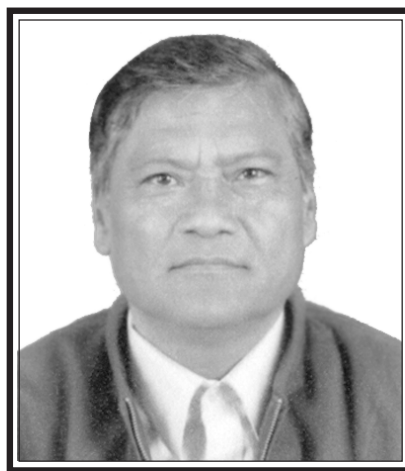
शहीद स्मारक कलेज कीर्तिपुर

फोन नं. ८३३०२७८, ८३३३८३७

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:
वि.सं. २००८/२/१७

स्वर्गारोहण:
वि.सं. २०७२/३/१०

स्व. हरिशरण महर्जन

शहीद स्मारक कलेज व्यवस्थापन समितिमा लामो समयदेखि सक्रिय सदस्यका रूपमा योगदान पुर्याउँदै विगत ११ वर्षदेखि गरिमामय अध्यक्ष पदको जिम्मेवारी बहन गरी कलेजको भौतिक, आर्थिक तथा प्राज्ञिक नेतृत्व प्रदान गर्दै आउनुभएका **श्रद्धेय हरिशरण महर्जन** ज्यूको मिति २०७२ साल असार १० गते बिहीबारका दिन असमाधिक स्वर्गारोहण भएको वार्षिक पुन्यतिथिमा दिवंगत आत्माको चिर शान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली व्यक्त गर्दछौं ।

शहीद स्मारक कलेज

कीर्तिपुर